

ZIAR SĂPTĂMĂNAL — CULTURAL ȘI INFORMATIV.

Noul Mitropolit al Moldovei

În urma alegerii I. P. S. Mitropolitului Nicodem al Moldovei, ca Patriarh al Bisericii naționale, scaunul dela Iași a rămas vacant, fiind suplinit câteva luni de către P. S. Valeriu Botoșaneanu.

Convocându-se zilele acestea Congresul național bisericesc la București, a fost ales mitropolit al Moldovei P. S. Mihăilescu, cu o majoritate de 121 voturi, din 154 votanți.

Noul mitropolit fusese în ultima vreme locotenent mitropolit la Craiova, iar înainte de aceasta profesor universitar și decan al facultății de teologie din București. I. P. S. Sa este un cărturar de seamă.

Cuvântarea noului mitropolit

Sarcina pe care mi-o pune pe umerii mei Luminașilor Voastre mă onorează și mă bucură, dar și mă întristează și mă îngrijorează în același timp.

Mă onorează și mă bucură, pentru că mă ridică pe vladicescul scaun al Moldovei și al Sucevei, pe acel scaun care a fost ilustrat de un lung șir de evlavioși și cărturari mitropolitici, dintre care cel din urmă și nu cel mai puțin strălucit este însuși președintele acestui mare colegiu, I. P. S. Patriarh Nicodim.

Mă onorează și mă bucură

pentru că socot că votul Luminașilor Voastre, este o meritată recunoaștere a muncii mele de 35 de ani pe ogorul școlii bisericești, ca dascăl al facultății de teologie din București, care a dat bisericii și neamului multe elemente de valoare.

Mă onorează și mă bucură pentru că îmi place să cred că ia temelul votului stă buna prețuire a lucrării mele de impacare a spiritelor și de înșănărire a liniștii și ordinii în rândurile clerului și ale credincioșilor până erl episcopala, iar de curând mitropolitana a Ulteinel, pe care am cărmuit-o un an ca episcop și arhiepiscop locotenent.

Mă întristează și mă îngrijorează la gândul că trebuie să urc treptele vladicescului scaun pe care a răsunat cu putere și autoritate neasemuită cuvântul sfințit evanghelic prin rostul atâtor luminași și sfinți vladici, ca: Iosif Mușat întemeietorul mitropoliei Moldovei, Gheorghe sfințitul lui Ștefan cel Mare și Sfânt, Anastase Crimca, Vartaanu, Dosoftei, Iacov Punteanu, Iacov Stamate, Ventamin Costache, Iosif Năntescu și prea tericitul nostru Patriarh Nicodim și s'a răspândit din plin, până peste hotare, departe, fatma Bogosloviei și a vieții lor îmbunătățite, împodobită cu toate virtuțile creștinești.

Mă întristează și mă îngrijorează gândul că va trebui să

se pună cândva în cântar puțina mea știință teologică și răvnă duhovnicească, alături deolanul cărturesc și de sfințenie a vieții acestor titani ai credinței și ai dragostii către Dumnezeu și către aproapele.

Mă întristează și mă îngrijorează teama că voi fi urmarit și mai departe de pedantismul inerent vieții dascălești și lipsa de o mal bogată și îndelungată îndeluncire cu arhiepiscopala sultească.

Dar întristarea și îngrijorarea mea se topesc și pier, iar puterile mele capătă aripi de vultur, când îmi înalț inima și mintea către izvorul ceri nescut al puterilor, către Tatăl Ceresc și mă rog Lui împreună cu psalmistul: „Doamne ai puterilor, îți cu noi! că pre altu alara de Tine, ajutorul intru necazuri nu avem, Doamne ai puterilor, îți cu noi!”

Se topesc și pierd când implor harul prea stantului Duh „care pre cele neputințoase te vîndecă și pre cele cu lipsă te împlinește”.

„Nădejdea mea este dar, Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul stant”.

Vă mulțumesc deci, cu cea mai vie recunoștință și cu toată căldura sufletului meu, adănc mișcat pentru cinstea pe care mi-ați făcut-o.

Așa să-mi ajute Dumnezeu.

O donație a fabricii de celuloză

Cu ocazia aniversării a 70 de ani dela întemeierea liceului de băieți „Petru-Rareș” din Piatra-Neamț, conducătorii fabricii de celuloză din localitate, în frunte cu d-nii Schiel și Spudercu, au donat suma de 5.000 lei pentru construcția internatului liceului.

Fabrica de celuloză nu e la întâia danie de acest fel. Pe lângă alte multe ajutoare, împărțite cu mână largă, oriunde se cere o mână de ajutor, d-l Carol Schiel a donat și până acum, în fiecare an, dela începerea construcției internatului, o sumă apreciazabilă în acest scop, s. b. l. n. d. totdeauna însemnata suma asutei de așezământ, pentru ridicarea culturii a eiem nteor rura.e din județul Neamț și din regiunile vecine.

Dana fabricii de celuloză e plina de semnificație, cu atât mai mult cu cât instituția aceasta e așa de nouă în acest oraș.

Și gândul nostru se îndreaptă spre alte mari și vechi întreprinderi care — unele — sug de o jumătate de secol bogățiile acestui județ și n'au dat niciun semn de recunoștință către acest pământ al ținutului Neamț.

P. S. Episcopul Nifon al Hușilor a fost ales Mitropolit al Olteniei

Făcând în aceasta gazeta o dare de seamă asupra Anuarului eparhiei Hușilor, arătam marea activitate gospodărească a P. S. Episcopului Nifon Criveanu.

În încheiere arătam că „pentru această energie mare este prea mică o eparhie ca a Hușilor”.

Concluzia aceasta s'a dovedit a fi justă, căci P. S. Episcopul Nifon Criveanu a fost ales zilele acestea Mitropolit al Olteniei.

Domnul Primar Kirulescu și grija pentru carte

La serbarea aniversării a 70 de ani dela întemeierea liceului, d-l primar Ernest Kirulescu, luând cuvântul după d-l prefect colonel Eugen Hociung, a promis sprijinul material pentru unele nevoi ale liceului, între care și

construcția internatului.

Deocamdată însă, d-l Kirulescu a donat suma de 2.000 lei pentru biblioteca liceului.

Dana aceasta a d-lui Kirulescu, primarul ce s'a dovedit a fi de o largă concepție gospo-

dărească, este un pas către îndeplinirea unui scump gând al d-sale: înființarea unei biblioteci publice în orașul nostru — instituție atât de necesară pentru a combate o vieță cu veche atmosferă de club.

MORALESU

de Vasile C. Șoarec

Era în vara anului 1890.

La sfârșitul mesei de sară, în ziua când ne-am întors dela Iași unde încheiasem primul an de liceu în Institutele - Ulte, ne-am pomenit cu un musafir, pe care eu și fratele meu Costică, nu-l cunoșteam.

Înalt și spătos cât un soldat din jandarmii călări de pe vremuri; îmbracat cu o redingotă curată cam vechișoară — că începuse a se înverzi; cu o floare mare în piept, mânuși castanii în mână și părlele înaltă pe cap — musafirlul a fost o surprisă pentru noi copiii, căci nu-l mai văzuserăm în casa părintească.

După cuvîntosul sărut mână, spus mamei noastre, bun găsit tatăl și celorlalți meseni, tata îl zise:

— Mulțumesc D-tale, „Domnule Moralescu” și îți bun de stal jos.

Așezându-se, „Domnul Moralescu” s'a nimerit tocmai în fața noastră a copiii. Fîndcă așa cum se prezenta, era deosebit de lumina pe care o cunoșteam noi, am început a-l cerceta cu privirile. Barba și mustețile îi erau ca impune cu fusul, nasul foarte mare dar nu borcănos, cu buzele late și vînete și cu un clipt des din ochi, nu era ca toată omenirea.

Mama îi pofti să lea o prăjitură, căci eram la sfârșitul mesei.

— Sărut mână, Coană Cătlăcă, zise el, nu mănânc fîndcă: Cel ce mănâncă ouă, carne,

pește, racl

Pentru mine sunt niște dracl.

Și dacă nu vă fac deranj, aș dori un pahar de lapte pentru Mitlă.

La vorbele lui, bătăia Neculai, fratele tatăl, mesean cu noi, a și început să-l lea peste picior.

— Ce mai umbli cu fleacuri, Moralescule, faci pe ispyitul când te afli între mai mulți, dar noi te știm că pe dosite, mănânci carne, bel vin, fumezi tutun, ba mai-mal că te-al lega și de femele, dar da... și îl că...

Acest dar da... și îl că... a lui bătăia Neculai, a rămas pentru noi copiii, o tată vre-o câțiva ani, până am aflat de la fratele nostru Remus, mai mare de cât noi, că Moralescu în împrejurări destul de dureroase, s'a castrat stogur în pădure la mănăstirea Neamțului.

Dorința lui Moralescu fîndu-l împlinită, după ce a dat de dușcă paharul cu lapte, a mai fost obiectul de glumă al lui bătăia Neculai; s'a mai posomorît, a mai lășit buzele din cât erau de mari, iar la plecarea am văzut când tatăl meu și bătăia Neculai i-au pus în mână câte un ban de argiat.

După plecarea lui, am aflat că Moralescu s'a opogisit de câteva luni prin Piatra și ținea gazdă la părintele Focșa Cătlăchetul — Spănul cum îi zicea lumea, căci în barbă și pe cap

n'avea nici un fir de păr; că nu făcea alta decât să propage abstenținea de la carne, ouă, vin și tutun și că la toată vorba făcea versuri — proaste bine înțeles. Cele trebuințoase le cumpăra din bantă capătăți de la fruntașii târgului, care pe socoteala versurilor și a feului de vieță suclt ce-l ducea Moralescu, mai onorau vremea când îl întâlneau. Și asta se întâmpla în fiecare zi, când în preajma amlezi își făcea apariția pe la băcăni, unde se luau mici gustări și se beau țutci și rachuri.

În tinerețele lui, a trăit și pe la Iași, unde în batjocură i se spunea reformatorul lumii. Între cărțile mele mai vechi, păstrez Calendarul lui Scaraschi pe anul 1889, în care la pagina 80 este chipul lui Moralescu călare pe un măgar, făcut de marele caricaturist de pe vremuri, C. Jiquide, sub care e scris: „Moralescu, reformatorul Lumii. Pleacă de la M-treoa Neamțului călare pe măgar, fără desagi”.

Urmare în pag. II-a)

MORALESU

(Continuare din pag. 1)

Nu știu care va fi fost numele de familie adevărat, al lui Moralescu, căci pe acesta și l-a dat singur, când s'o socotit chemat să moralizeze lumea.

Mă socoteam că bătrânul pensionar din Piatra, domnul Gh. Pogăncău imi va putea spune care l-a fost adevăratul nume al lui Moralescu, fiindcă după prima sa soție, s'au cam intrudat. La întrebarea ce l-am făcut, acum câțiva timp, mi-a confirmat că altul l-a fost numele lui Moralescu, dar nu și-l mai amintește. În acea împrejurare mi-a reproduș niște versuri, ce l-le-a făcut acum 50 de ani.

D-l Pogăncău era cu a doua sa soție; Moralescu s'a apropiat de d-lor și li s'a adresat cu cuvintele:

Cunosceți pe acest țigănaș
Pul de ostaș
Care a flut pe a mea verșoară
Cu minte ușoară
Care sbura ca o cocooară.
Cu toată credința unora că

Moralescu era cu adevărat un abstentionist, acum vreo 45 de ani în Vinerea Patimilor, a fost pus la încercare de Tăchel Corbu, unul din fruntașii târgului Pietrel. Între patru ochi, într-o cameră dosnică dela hotelul Continental, din indemnul lui Tăchel Corbu, a mâncat cu mare poftă un mușchi la frigare și l'a stropit și cu vinșor roș. Ca să-l dovedească nestatornicia, Tăchel Corbu la spus la toată lumea. Întrebat de cele întâmplate atunci, Moralescu nu s'a ferit să spuie adevărat, scuzându-se, că numai Satana l-a îndemnat pe Tăchel Corbu să-l spuie ispitei.

În vara anului 1900 l'am găsit îmbătrânit și slab, în ospiciul călugărilor dela Mănăstirea Neamțului. L'am întrebat ce mai face și cum o duce. El mi-a răspuns:

— D-ta nu vezi că eu imi dau sufletul și mă întreb ce fac?
Adevărul este însă, că nu tocmai atunci și-a dat sufletul, ci la vreo câțiva ani.

Vasile C. Șoarec

Incendiul dela fabrica de cherestea Hălăuca

În noaptea de Dumitrică spre Luni, a izbucnit un incendiu la fabrica de cherestea „Hălăuca” depe teritoriul comunei Boboiești-Pipirig. Focul a luat naștere dela o lumânare aprinsă de către mecanicul ce venise să-și înceapă lucrul la mașina fabricii.

Incendiul a fost localizat de sătenii și de autoritățile locale. La fața locului a fost și d-l maior Virgil Dărmănescu spre a face cercetări.

Sunt pagube de circa 600 000 lei. Fabrica nu plătișe asigurare de 1 an de zile.

Serbarea zilei de 1 Decembrie

În ziua de 1 Decembrie s'a sărbătorit aniversarea untrii Ardealului cu Patria mamă.

Școlile au fost închise. La fiecare școală s'a sărbătorit această zi sfântă în cadru străjeresc.

La liceul de băieți a vorbit d-l Aurel Rotundu — profesor de istorie și director al școlii, despre necesitatea untrii su-

fletești, în jurul Tronului, pentru păstrarea untrii țării.

La ora 11, autoritățile, funcționarii și profesorii au luat parte la Te-Deumul care s'a ținut la Catedrala orașului. După slujbă a vorbit despre însemnătatea zilei Pr. D. Nourescu — prototereul județului și d. col. Hâncu comandantul garnizoanei.

Incendiul dela un depozit de lemne

Dumitrică după masă a izbucnit un incendiu la un depozit

Condamnare

Prin deciziunea Nr. 46413 din 1939 dată de Domnul Rezi-dent Regal al Ținutului Prut, a fost condamnat comerciantul măcelar Iosub Olzer din comuna Copou jud. Iași la 25.000 lei amendă pentru cumul de delicta prevăzute și pedepsite de art. 19 al. a. și e. combinat cu art. 20 al. a. și d. și art. 23 din Decretul Lege pentru înfrânarea și reprimarea speculei ilicite.

de lemnărie al soc. Götz, situat pe valea pârâului Vaduri, la 40 km. depărtare în munți.

Cu toată sfârșirea muncitorilor și a personalului depe loc, incendiul n'a putut fi localizat.

Depozitul, în cantitate de 15.000 metri sterli lemn de fag pentru foc, fiind asigurat la o sumă de 2 1/2 milioane lei.

Șeful postului jandarmii a primit ordin dela D-l Maior Dărmănescu — comandantul legiunii — să cerceteze cauzele incendiului.

Un om și-a rupt picioarele la lucru

Locuitorul Victor Ungureanu, din satul Dreptul — comuna Galu, a avut nenorocirea să-și piardă un picior în timp ce lucra la corhanțul lemnului din pădurea Tarcău, exploatarea

societății Cooperative Albina. În stare gravă a fost dus de constătanul Vasile Marcu, la spitalul județean din orașul Piatra.

ATENȚIUNE!

SE ADUCE LA CUNOȘTINȚA ONORATEI NOASTRE CIENTELE CĂ

Tipografia „GH. ASACHI”

S'A MUTAT

IN STR. ALEXANDRU CEL BUN Nr. 39 (LANGA MAGAZINUL DE MANUFACTURA STAN RIZESCU).

Abonamente și abonați

În urma apelurilor noastre, d-nii abonați au început să se achite de o datorie care nu e numai materială ci și de conștiință. Căci „Avântul” e un ziar românesc și cultural, care nu poate fi decât de folos oricui.

Un cinstit preot din județ ne-a refuzat însă gazeta — tot în urma apelului nostru. Nu-l dăm numele, ci păstrăm ziarul cu „refuz primirea” calligrafiată de mâna Sf. Sale și deocamdată îl anunțăm că nu se poate refuza o gazetă pe care ai primit-o un an, fără s'o plătești.

ROMANIA

Tribunalul Județului Neamț Secția I
Apel și publicațiune de Vânzare
No. 4754
Anul 1939 luna Noembrie în 30 zile

Se publică spre cunoștință că d-l Iftimia Catană, din orașul Piatra-Neamț Jud. Neamț Str. Sub. Locot. Matasaru No. 43, în calitate de tutore al moșt. def. Gh. Tofan — Gavrillescu și anume: Ionel, Constantin, azi major și Georgeta Gh. Tofan — Gavrillescu, prin petiția înreg. sub No. 33682 din 24 Noembrie 1939, a cerut acestui Tribunal fixarea unui termen de vânzare prin licitație publică, a terenului de 1 Ha. loc situat la locul denumit „Piscu Velnița” Moșta Mărășel Turturești, Comuna Căclulești Județul-Neamț, vânzarea admisă prin jurnalul No. 419/929 August 1938 de către d-l judecător tutelar al Trib. Neamț, aceasta ca o completare a dispozițiilor jurnalului No. 408 din 18 Iulie 1938 al aceleși secțiuni și prin jurnalul No. 8814 din 25 Noembrie 1939, al acestui Tribunal, s'a fixat termenul de 9 Ianuarie 1940, orele 13 p. m. pentru vânzarea acestel averi imobile.

Vânzarea de mal sus, conform jurnalului No. 408/18 Iulie 1938 al Tribunalului Neamț Secția Tutelar, se face cu condițiunea că recipsele de consemnare a sumelor rezultate din vânzare se vor înalța Tribunalului Neamț Secția Tutelar pentru a se elibera celui în drept a le incasa, în scopul achităreii datoriilor succesive, autorizându-se pe tuturul Iftimia Catană din Piatra-Neamț, cu efectuarea acestora raportând acelui Tribunal și secțiuni despre aceste operațiuni, depunând socoteala însoțită de acte justificative.

Imobilul ce urmează a se vinde după descrierea arătată în raportul de expertiză făcută de către d-l Ing. Agronom Șel N. Aricev din Piatra-Neamț, are următoarea situație.

1) Un teren arabil în suprafață de 1 (unu) hectar situat pe teritoriul Comunei Căclulești Jud. Neamț Plasa Războeni Jud. Neamț, la punctul numit „Piscu Velnița” de pe moșta Mărășel Turturești, cuprins între delimitările locuitorilor din Piatra-Neamț și loturile indivizibile de împroprietărire.

Sarcini asupra acestui imobil după referatul Greiterului acestui Tribunal sunt: 1) Mențiunea de conveștune luată prin ordonanța No. 553/1934, de către Banca Petricica din Piatra-N.

Vânzarea și adjudicarea acestui imobil se va face în prețuri Tribunalului Neamț Secția I. în ziua de 9 Ianuarie 1940, orele 13 p. m. începându-se strigările de la suma de 22400 lei, fixat prin jurnalul No. 7689/939, al acestui Tribunal.

Sunt somați toți acela care ar pretinde vreun drept de chirie, arendă de ipotecă s'au privilejiu, ca înalțea adjudicării să arate Tribunalului pretențiunile lor sub pedeapsă de nu li se mai ținea în seamă.

Prim Președinte,
(ss) Gh. Strat
Șef Portarel,
(ss) I. I. Giuglea

Doar No. 7410/899

Cât costă kgr. de carne

Într'un articol despre scumpețea alimentelor apărut în acest ziar, s'a afirmat că kg. de

carne de vacă costă 20 lei kg. de carne de porc costă 32 lei.

Completarea guvernului

Zilele acestea a depus jurământul d-l M. Ghetmegeanu, numit ministru de Interne și d-l Al. Radian, numit ministru al propagandei.

A fost o simplă scăpare de vedere. Carnea de vită se vinde în orașul nostru cu 20 lei kg. iar cea de porc cu 28 lei.

Facem aceste rectificări din spiritul de obiectivitate și domnește la acest ziar.

Livada este pensia plugarului O livadă întemeiată în tinerețe, asigură zile tihnite la bătrânețe

În afară de aceasta, cea mai frumoasă moștenire, ce poate lăsa copiilor o părinte, este o plantație de pomi roditori. Cu cât pomii trăiesc mai mult, cu atât mai mult trăiește și amintirea aceluia, care l-a plantat.

Un pom roditor, care trăiește și aduce venit însemnat în fiecare an, venite de 120—150 de ani, fără îngrijiri deosebite, este nucul. Știm cu toții, cât de bine se vând nucile în preajma Crăciunului—dacă avem de vânzare și cât de scump plătim, dacă în tinerețe n'am fost vrednici să semănăm câțiva nuc.

Miezul demuncă este un aliment foarte hrănitor, mai cuscamă prin uleiul pe care-l are din belșug.

Miezul de nucă mai servește și la pregătirea prăjiturilor, sau se presară — pisat sau răpănit — pe fidea fleartă, cu miere sau cu zahăr. În multe părți se mănâncă cu miere sau maglun pe pâine.

Dar nucul mai dă și un lemn foarte frumos și tare, care se plătește cu bani mulți. Lemnul de nuc este folosit pentru fabricarea mobilelor scumpe, dar mai cu seamă pentru facerea paturilor de pușcă pentru armă.

Deci, dacă vrem să fim gospodari buni — și fiind să ne facem venit — și dacă vrem să arătăm lumii că iubim Patria noastră, mai cu seamă în zilele de azi, — făcând să crească în gospodăria noastră material necesar pentru armele de apărare a țării, — să semănăm nuc!

Să nu ne mai lăsăm pe naideea clorilor — căci până acum mai toți nucii au fost semnați numai de clor! — ci să căutăm câte un nuc, despre care se știe că în fiecare an face fructe multe, mari, sănătoase cu coaja cât mal subțire și le lese miezul ușor. (Nuci de cele „încutate”, „costelive”, să nu semănăm).

Imediat după coacere, luăm nucile de pe copacii aleși și le punem în pământ pregătit bine cu hârlețul. Facem o gropușoară și așezăm pe fundul ei o nucă, culcată pe dungă, sau cu vârful în sus, Așezăm peste ea pământ mărunț, cam de jumătate lat de palmă și îndesăm bine pământul, apoi umplem cu totul gropușoara cu pământ mărunț, fără a-l mai îndesa.

Umezeala din toamnă și înghețurile, vor desface coaja nucel și, în primăvară, va răsar pușorul de nuc.

Este bine să însemnăm locul, unde am pus nucă — sau nucile — cu câte un țărșuș.

Trebue să ținem seamă, că pomușorul ce țese din nucă, va rămâne pe loc și cu timpul va deveni copac mare, care are trebuință de mult loc, de aceea să semănăm nucile la o depărtare cam 16-18 pași.

Putem să facem și o pepinieră mică, pentru folosința proprie, (căci legea pentru organizarea și incurajarea agriculturii nu permite, ca să se vândă pomi, decât din pepiniere autorizate și controlate de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor), de unde după 4-5 ani vom planta pomușorii la locul lor definitiv, pe coaste, sau pe islazul nostru, căci atunci fiind mai mari, se pot apăra mai ușor contra stricăciunilor.

În pepiniera semănăm nucii în rânduri, la două palme depărtare rând de rând, iar pe rând câte o palmă dela nucă la nucă. De aci scoatem puștii în toamna viitoare și tot atunci li transplantăm, tot în rânduri, scurtându-le toate rădăcinile, (în deosebi vița cea groasă din mijloc), acum va fi rând la rând, la un pas bun, iar pom de pom pe rând, va sta la o îndepărtare de 4 palme.

Toți tinerii, cari pieacă sub drapel, sau vin acasă în concediu, își fac o amintire frumoasă și trairnică, dacă cu această ocazie pun în pământ câte 10—15 nucii, din cele bune. Și apoi încă ceva, dacă tinerii vor face acest lucru, vom putea tăia fără grije, câțiva din nucii cel mai bătrâni, căci din grija tinerilor țării se va ridica o altă plantație, mai frumoasă și mai aleasă, asigurând astiel și pentru viitor, venit nelășugat, precum și paturile pe pușcă suficient, pentru apărarea drepturilor și hotarelor strămoșești.

Iar acei tineri, cari se cunună la toamnă — „la via nouă” — când se fac nunțile cele mai frumoase, își pot face un monument faimic, în amintirea acelui moment solemn, semănând câțiva nucii, în ziua nunții, după regulile descrise mai sus, în umbra cărora își vor putea odihni bătrânețile, povestind mândri la copil că „sunt pușci de mâna mea și a mamel voastre în ziua când ne am cununat”. Iar copiii vor povesti mai departe această duloasă amintire la nepoți și strănepoți.

Cine va scăpa acest prilej fertil?

Să nădăjduim, că nimeal!

St. Magori, ing. agronom

(Din Ogorul Românesc)

Asoc. Solidară a Pensionarilor din România
FILIALA JUD. NEAMȚ
No. 12 din 29 Noembrie 1939

Conveștine

Se aduce la cunoștință tuturor pensionarilor de stat, cu domiciliul în Județul Neamț, ca în conformitate cu statutul Asociației Solidară a pensionarilor din România, este recunoscută ca „instituție de utilitate publică”.

Cum dela decesul fostului președinte Dimitrie Hogeș, — această societate n-a mai activat, d-nii membri sunt rugați să se întrunească neaparat în adunare generală extra-ordinară, în ziua de 10 Decembrie a. c. ora 9⁰⁰ dimineața, în localul „Bancii funcționarilor și pensionarilor publici” ce se afla în spatele liceului de băieți „Petru-Karș”.
Ca ordinea zilei:

1) Darea de seama de activitatea filialei desfășurată până în prezent.

2) Raportul comisiei de cenzori și descărcarea consiliului de gestiune.

3) Cercetarea și aprobarea proiectului de buget pe anul 1940.

4) Propuneri referitoare la reorganizarea filialei noastre pe noi baze, fața de avantajele ce ne acordă statutul și legea din 1932, avantaje de care până în prezent nu ne-am folosit.

5) Alegerea noului Consiliu de administrație al filialei.
Președintele filialei, A. LELESCU
Secretar, Cpt. M. UNGUREANU